

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.333 van 14 mei 2012
in de zaak A. 197.231/IX-6894**

In zake : Koen GEERAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 juli 2010, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 3 juni 2010 van de deliberatiecommissie
officierskader operationeel personeel waarbij Koen Geeraert ongeschikt wordt
verklaard voor de hoedanigheid van aspirant commissaris van politie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 april 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Els Van Rossem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is als hoofdinspecteur van politie tewerkgesteld bij de lokale politiezone Brugge.

3.2. De verzoeker neemt deel aan het vergelijkend examen aspirant-commissaris. Hij bezit een diploma voor toegang tot niveau 1 bij de federale besturen.

3.3. Op 8 december 2009 legt de verzoeker de persoonlijkheidstest af. Volgens de verwerende partij wordt er geoordeeld dat de verzoeker het potentieel bezit om de persoonlijkheidskenmerken te ontwikkelen die hem toelaten om het ambt van officier bij de politie uit te oefenen.

3.4. Op 16 december 2009 verschijnt de verzoeker voor de selectiecommissie. De selectiecommissie oordeelt dat de verzoeker ongeschikt is.

3.5. Op 23 december 2009 beslist de deliberatiecommissie dat de verzoeker niet beschikt over de persoonlijkheidskenmerken die hem toelaten het gesolliciteerde ambt uit te oefenen. Nadat de verzoeker tegen die beslissing een annulatieberoep ingediend heeft, trekt de deliberatiecommissie haar beslissing van 23 december 2009 op 1 juni 2010 in.

3.6. Op 3 juni 2010 beslist de deliberatiecommissie opnieuw dat de verzoeker ongeschikt is voor het officierskader bij de geïntegreerde politie, dit keer met een onder woorden gebrachte verantwoording van de per competentie toegekende scores.

3.7. Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt met een brief van 4 juni 2010 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van de verwerende partij

4. In haar laatste memorie betwist de verwerende partij het belang van de verzoeker doordat hij zich na de bestreden beslissing geen kandidaat meer gesteld heeft voor het examen voor de overgang naar de graad van commissaris van politie. Zij leidt uit die vaststelling af dat de verzoeker niet alle pogingen heeft benut om zijn doel te bereiken en dat hij derhalve berust in de beslissing van ongeschiktheid.

Beoordeling

5. De verwerende partij verliest uit het oog dat artikel IV.I.5, 5°, RPPol de kandidaten die reeds drie maal niet slaagden in de selectieprocedure

voor de beoogde opleiding -zoals de verzoeker- verbiedt om nogmaals aan de selectie deel te nemen. Er kan dan ook aan de verzoeker niet verweten worden zich niet voor latere sessies ingeschreven te hebben. Integendeel, de vernietiging van de bestreden beslissing is voor de verzoeker de enige mogelijkheid om nog uitzicht te krijgen op de deelneming aan de opleiding tot commissaris van politie.

De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

6. De verzoeker voert de schending aan van een aantal bepalingen van het RPPol en van het ministerieel besluit van 28 december 2001 tot uitvoering van sommige bepalingen van het RPPol (het UBPol) die betrekking hebben op de organisatie van het vergelijkend examen voor de kandidaten-commissaris van politie. Hij verwijst aldus onder meer naar de schending van artikel IV.I.17 RPPol en de artikelen IV.6 en IV.29 UBPol en stelt dat de deliberatiecommissie, die krachtens artikel IV.I.17 RPPol de kandidaten in drie groepen moet indelen met inachtneming van de vier proeven bedoeld in artikel IV.I.15 RPPol, zich uitgesproken heeft zonder dat een gekwalificeerd lid van de directie van de recrutering en van de selectie, aangewezen door de directeur, zijn persoonlijkheid beoordeeld heeft en beslist heeft of hij de minimumdrempel voor de persoonlijkheidsproef behaalde -als voorgeschreven door artikel IV.6 UBPol-. Te dezen heeft de deliberatiecommissie de persoonlijkheid van de verzoeker beoordeeld en gaat de bestreden beslissing uit van een onbevoegde overheid.

Hij ontwikkelt het middel voorts als volgt: de bestreden beslissing bevestigt de eerdere beslissing van de selectiecommissie van 23 december 2009 waarbij hij ongeschikt werd bevonden op grond van zijn resultaat voor de cognitieve proeven en zijn scores op de “competenties” die gedurende de tweede proef werden getoetst. Nochtans mag de

deliberatiecommissie de kandidaten alleen maar indelen in een van de categorieën “zeer geschikt”, “geschikt” of “ongeschikt” en zij moet daarbij rekening houden met alle vier de proeven. De bestreden beslissing bevat nu wel een uitleg voor de beoordeling van de gemeten competenties maar laat opnieuw de andere proeven buiten beschouwing.

7. De verwerende partij merkt vooreerst op dat alle argumenten die betrekking hebben op de ingetrokken beslissing van 23 december 2009 buiten het onderzoek moeten blijven, dat het RPPol op het ogenblik dat de verzoeker voor de selectiecommissie verscheen, gewijzigd was door het koninklijk besluit van 7 juni 2009 en dat het UBPol slechts op 30 juni 2009 aan die wijzigingen werd aangepast, zodat de gevoerde procedure correct volgens de voorschriften verlopen is. Zij stelt voorts dat de deliberatiecommissie door het koninklijk besluit van 7 juni 2009 als een nieuw orgaan opgericht werd en dat met datzelfde besluit de selectiecommissie andere bevoegdheden gekregen heeft: de selectiecommissie meet de competenties van de kandidaten; de deliberatiecommissie beoordeelt hun algemene geschiktheid. Volgens de verwerende partij bestaat er met betrekking tot de persoonlijkheidsproef wel degelijk een samenvatting in de zin van artikel IV.6 en IV.26 UBPol. Zij verwijst daarvoor naar stuk 1 van het administratief dossier en stelt dat dit stuk uitgaat van “adjunct-diensthofd Mevr. De Wolf”, die daarbij als gekwalificeerd lid van de directie selectie en recrutering gesteld heeft dat de verzoeker het potentieel bezat om de vereiste persoonlijkheidskenmerken te ontwikkelen.

8. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker dat de verwerende partij, door de eerder ingetrokken beslissing te bevestigen, die beslissing heeft doen herleven zodat hij wel degelijk nog argumenten tegen dat besluit kan invoeren. Hij benadrukt dat hij zowel met de ingetrokken beslissing van 23 december 2009 als met de hier bestreden beslissing niet geschikt bevonden werd omdat hij niet voldeed aan de persoonlijkheidskenmerken, terwijl die beoordeling overeenkomstig artikel IV.6 UBPol moest gebeuren door een lid van de directie recrutering en de deliberatiecommissie bij de uitoefening van haar eigen

bevoegdheid rekening moet houden met de resultaten van de vier proeven. Hij stelt ook dat het stuk 1 van het administratief dossier, dat de verwerende partij aanmerkt als het verslag van de bevoegde ambtenaar van de dienst recrutering, een niet ondertekend stuk is terwijl de verwerende partij daarmee ook niet hard maakt dat het opgemaakt zou zijn door ene mevrouw De Wolf, noch dat die dame de aangestelde zou zijn van de directeur van de dienst recrutering.

9. In haar laatste memorie riposteert de verwerende partij niet meer op het standpunt van de auditeur-verslaggever dat uit de overgelegde bewijsstukken niet besloten kan worden dat de selectiecommissie het selectiegesprek met de verzoeker gevoerd heeft met inachtneming van artikel IV.26 UBPol, dit is op basis van een verslag van een gemandateerd lid van de dienst recrutering.

Beoordeling

10. De bestreden beslissing, die formeel voorgesteld wordt als een bevestiging van het ingetrokken besluit van 23 december 2009, is een nieuwe beslissing van de deliberatiecommissie. In de mate die beslissing elementen uit het vorig dossier, dat de grondslag vormde voor het ingetrokken besluit, overneemt, kunnen zij bij het onderzoek van de regelmatigheid van de thans bestreden beslissing betrokken worden. In dat verband wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing volledig voortbouwt op het besluitvormingsproces van het ingetrokken besluit en er alleen een motivering aan toevoegt voor de verschillende scores die aan de verzoeker werden gegeven na zijn onderhoud met de selectiecommissie van 18 december 2009. De verzoeker wordt derhalve opnieuw ongeschikt verklaard omdat hij onvoldoende resultaten behaalde in het persoonlijkheidsonderzoek door de selectiecommissie.

11. De deliberatiecommissie heeft op 3 juni 2010 over de zaak van de verzoeker beraadslaagd en beslist dat hij niet geschikt is. Zij was daartoe

bevoegd sinds de wijziging van het RPPol -meer bepaald artikel IV.I.17- door het koninklijk besluit van 7 juni 2009, dat in werking getreden is op 6 juli 2009.

Sinds die wijziging aan het RPPol is de selectiecommissie nog alleen bevoegd om de in artikel IV.I.15, eerste lid, 4°, RPPol omschreven vierde proef af te nemen, dit is een selectiegesprek op grond waarvan zij de kandidaten beoordeelt met betrekking tot de in het selectiereglement aangewezen competenties. Op het ogenblik dat de selectiecommissie over de kandidatuur van de verzoeker vergaderde -18 december 2009- moest zij haar opdracht vervullen met inachtneming van de toen nog ongewijzigde bepalingen van het UBPol.

12. De deliberatiecommissie heeft krachtens artikel IV.I.17, § 2, RPPol tot opdracht de kandidaten te verdelen in drie groepen: “zeer geschikt”, “geschikt” of “ongeschikt”. Zij moet die classificatie maken “op grond van artikel IV.I.15, eerste lid, 1° tot 4°”, dit wil zeggen met inachtneming van de resultaten van de vier proeven.

Overeenkomstig artikel IV.6 UBPol, als te dezen van toepassing, bestaat de tweede proef -de “persoonlijkheidsproef”- uit vier subproeven, waarvan de derde is, een “gestructureerd interview met een gekwalificeerd lid van de directie van de recrutering en van de selectie van de federale politie”. De directie van de recrutering en de selectie heeft blijkens hetzelfde artikel evenwel ook nog een andere taak, vastgesteld in IV.6, derde lid, UBPol, dat luidt:

“Na afloop van de in artikel IV.I.15, eerste lid, 2°, RPPol bedoelde proef brengt een gekwalificeerd lid van de directie van de recrutering en van de selectie van de federale politie, aangewezen door de directeur van die directie, over elke kandidaat één van de volgende beoordelingen uit:

- 1° de kandidaat bezit de persoonlijkheidskenmerken die hem toelaten een ambt bij de politie uit te oefenen;
- 2° de kandidaat bezit het potentieel om de persoonlijkheidskenmerken te ontwikkelen die hem toelaten een ambt bij de politie uit te oefenen;
- 3° de kandidaat bezit momenteel niet de persoonlijkheidskenmerken die hem toelaten een ambt bij de politie uit te oefenen.”

Aangezien de persoonlijkheidsproef, bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 2°, RPPol, afgesloten wordt met een formele beoordeling door een lid van de directie van de recrutering en de selectie, is dit stuk wezenlijk voor de deliberatiecommissie, die een gezamenlijke conclusie moet formuleren op basis van de resultaten van de kandidaten in de vier proeven. Bestaat dit stuk niet of is het onvoldoende duidelijk, dan kan de deliberatiecommissie niet rechtsgeldig de kandidaat in een categorie indelen.

13. De verwerende partij legt in het administratief dossier een kopie neer van een stuk “resultaten en adviezen DSR (OK extern)” met -niet nader verduidelijkte- scores van het persoonlijkheidsonderzoek en met als “advies DSR” de aankruising van de categorie “de kandidaat bezit het potentieel om de persoonlijkheidskenmerken te ontwikkelen die hem toelaten om bedoeld ambt bij de politie uit te oefenen”. Volgens de inventaris betreft dit het “resultaat persoonlijkheidsproef en samenvatting voorafgaande proeven”.

Uit het stuk blijkt niet wie de auteur ervan is. Het is ook niet gedagtekend noch ondertekend.

De verzoeker betwist in zijn memorie van wederantwoord de bewijswaarde van het stuk zowel op zich als ten aanzien van de vraag of de beoordeling uitgaat van een lid van de directie van de recrutering en de selectie, aangesteld door de directeur van die dienst. De verwerende partij heeft die kritiek niet weerlegd, ook niet nadat de auditeur-verslaggever de uiteenzetting van de verzoeker bijgevallen was. Dit leidt thans tot het besluit dat aan het genoemd stuk geen bewijswaarde kan worden toegekend.

14. Een en ander heeft tot gevolg dat de Raad van State moet vaststellen dat de deliberatiecommissie op het ogenblik dat zij de kandidatuur van de verzoeker definitief beoordeelde, niet beschikte over de beoordeling die de directie van de recrutering en van de selectie krachtens artikel IV.6 UBPOL moest geven na afloop van de tweede proef en dat zij dat oordeel niet rechtsgeldig kon

betrekken bij het beoordelen van de vraag die zich voor haar aandiende, te weten in welke categorie de verzoeker na afweging van zijn resultaten in de vier proeven, voorzien in artikel IV.I.15, eerste lid, RPPol, ingediend kon worden.

De verwerende partij had, in zoverre zij zich niet bij machte achtte om het bewijs te leveren van een regelmatige conclusie over de persoonlijkheidsproef van de verzoeker, de proef moeten overdoen. De beslissing om de verzoeker ongeschikt te verklaren is niet regelmatig tot stand gekomen.

Het middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 3 juni 2010 van de deliberatiecommissie officierskader operationeel personeel waarbij Koen Geeraert ongeschikt wordt verklaard voor de hoedanigheid van aspirant commissaris van politie.**
- 2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 mei 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche